

Trang ngành Thiếu

Giải Đáp Thắc Mắc!

Qua những lần gặp gỡ và tâm sự với các em đang sinh hoạt trong ngành Thiếu, có nhiều em đã nêu lên những câu hỏi rất là thực tế và dễ thương, trong mỗi kỳ báo Sen Trắng chị sẽ lần lượt trả lời, hầu để đáp ứng được phần nào thắc mắc của các em.

Từ Đường

 Chị mến,

Em đến với GDPT cũng đã gần 6 năm rồi, trong thời gian sinh hoạt vừa qua em học được rất nhiều điều hay đẹp, nhưng riêng phần Phật Pháp, vì ngành Thiếu ở GDPT em không đi sinh hoạt đều đặn hoặc đến 1 thời gian rồi lại ngưng, sau đó có thêm đoàn sinh mới đến với gia đình, do vậy chị HTr hướng dẫn chúng em về Phật Pháp lại cứ cho tụi em học lại mấy bài cũ hoai và cách giảng dạy của chị ấy không hấp dẫn được sự chú ý của chúng em. Đối với em hoặc thêm vài bạn đoàn nữa cũng có cùng ý nghĩ như nhau rằng : Sau giờ Phật Pháp chúng em cất sách vở lại để rồi 2 tuần nữa mới mở ra ghi chép tiếp, như vậy chúng em đâu có lợi ích gì mà chỉ tốn thêm thời giờ thôi. Mong ý kiến của chị.

 - Em thân mến,

Quý Thầy Cô thường hay dạy các Phật Tử rằng: "Học Phật Pháp đã khó mà giảng Phật Pháp lại càng khó hơn". Phật Pháp không bao giờ cũ, các đề tài dù trong chương trình nào vẫn không bao giờ lỗi thời, vẫn áp dụng được cho tất cả các Phật Tử để làm an lạc trong cuộc sống.

Riêng ngành Thiếu ở GDPT em đang sinh hoạt và theo như chị biết cũng có nhiều GDPT ở trong Âu Châu này đều có tình trạng như vậy, là có 1 số đoàn viên sinh hoạt được vài năm và sau đó không còn đến với gia đình nữa, rồi lại thu nhận thêm đoàn sinh mới, do đó lớp học của các em cũng bị ảnh hưởng theo. Chính các anh chị trưởng cũng gặp khó khăn trong vấn đề hướng dẫn các em, vì không lập lại bài cũ thì các bạn mới sẽ không tiếp thu được bài mới. Nếu chia các em ra thành nhiều lớp thì không đủ nhân sự để hướng dẫn cho các em.

Còn em nói, em chỉ học Phật Pháp trong 2 tuần 1 lần vào lúc sinh hoạt đoàn, như vậy thì đâu có

được. Phật Pháp không phải để, cần phải ôn đi học lại mới thấu hiểu nhiều hơn. Trong bất cứ bài Phật Pháp nào cũng dựa trên căn bản Văn, Tư, Tu; Văn là nghe, Tư là suy ngẫm, quán chiếu những điều đã nghe được, Tu là thực hành, áp dụng vào cuộc sống hằng ngày. Các anh chị hoặc quý Thầy Cô hướng dẫn các em phần giáo lý Phật Pháp căn bản, kiến thức về tổ chức GDPT, Nghi Lễ, các mẫu chuyện Đạo, các vị Tổ, Thiên Sư, v.v.., nhưng phần thực hành là do các em tự thực hiện ở nhà hoặc ở ngoài xã hội. Chúng ta không nên chỉ chuyên về lý thuyết, chị nghĩ phần thực hành chúng ta phải chú trọng nhiều hơn, như có thực hành chúng ta mới hiểu về Phật Pháp hơn, có niệem Phật mới hiểu được sự lợi ích của niệem Phật, hoặc có ăn chay mới thấy được sự lợi ích của ăn chay, v.v.. Vậy chúng ta muốn trở thành những Phật Tử chơn chánh, thì chúng ta phải thực hành ngay trong đời sống hằng ngày của chúng ta. Vì sự thực hành đi đôi với lý thuyết mới giúp chúng ta sống đúng theo tinh thần Đạo Phật và sự hướng dẫn về Phật Pháp mới đem lại cho các em những kết quả thiết thực lợi ích hơn. Mến chúc em luôn tinh tấn nhé.

 Chị T.Đ mến,

Những giờ học tại GDPT, em thấy không còn lôi cuốn, thu hút chúng em tập trung vào giờ học. Có thể các anh chị trưởng tìm phương pháp gì khác để hướng dẫn cho chúng em để có hiệu lực hơn không? Như trong khóa Giáo lý dành cho GDPT Đức Quốc tổ chức vào dịp nghỉ lễ phục sinh, theo em thấy giờ học chúng ta ngồi vòng tròn như vậy vui hơn và thoải mái hơn, vậy chúng em có thể đề nghị với các anh chị trưởng áp dụng phương pháp này tại địa phương được không ?

T.L & T.T.H

 Hai em T.L và T.T.H thân mến,

Theo lời đề nghị của em, những giờ học chúng ta nên ngồi vòng tròn để cùng nhau tu học, đây là một ý kiến hay, nhưng cũng tùy theo mỗi trường hợp để chúng ta tổ chức. Nếu là 1 buổi trà đàm, thảo luận, tự trị hoặc kể những mẫu chuyện Đạo chúng ta có thể tổ chức giờ học ngồi vòng tròn hoặc ngoài trời dưới những cây có bóng mát, để tạo buổi học trở nên hoạt động vui vẻ thân mật hơn, nhưng nếu là giờ Việt Ngữ hoặc giờ Phật Pháp có tính cách lịch sử,

v.v.. thì cách này đối với các anh chị trưởng hơi khó hướng dẫn, vì các em không tập trung vào giờ học, và có hại là dễ quên, vì các em không được ghi chép nhiều.

Còn tìm 1 phương pháp giảng dạy khác và với khả năng Việt ngữ của các em tại hải ngoại bị giới hạn vì đã sinh trưởng và lớn lên trong 1 ngôn ngữ khác, các anh chị trưởng đã cố gắng hết tâm lòng để sâu tìm hoặc chọn lựa những gì hay đẹp để hướng dẫn lại cho các em có thể thấu đạt được. Ngay cả hướng dẫn các giờ học chung cho các em Thiếu nam lẫn Thiếu nữ, các anh chị cũng đã gặp khó khăn trong lúc hướng dẫn. Như các em nam phần đông thích hoạt động, thích phấn đấu thi đua, thích nghe những câu chuyện hùng lực, thích thiên về lý trí. Ngược lại các em Thiếu nữ thích những chuyện thiên về Từ Bi, về tình cảm và lòng Tin ở các em nhiều hơn.

Lại riêng trong ngành Thiếu, tâm trạng của các em rất phức tạp, tánh tình lại có thể thay đổi tùy theo tuổi, tùy theo sức học và tùy theo hoàn cảnh nữa. Tuy nhiên bất cứ 1 phương pháp giảng dạy nào, 1 chương trình nào cũng không thể gọi là mẫu mực hoàn toàn cho mọi lúc, mọi nơi, chính bản thân chúng ta cũng vậy, lúc thích như thế này lúc thích như thế kia. Do vậy, các em cùng đóng góp ý kiến với Ban HTr để tìm những gì cần phải thay đổi, phải bổ sung cho thích hợp với hoàn cảnh, môi trường các em đang sống. Có như vậy mới mong đem lại những lợi ích thiết thực cho các em nói riêng và cho Tổ Chức Áo Lam nói chung để cùng thăng tiến và sách tấn nhau tu học. Thường chúc hai em luôn vững tiến.

MỘT NGÀY VUI TỪ ĐỨC

Hương Huyền

**Nhìn gương mặt "bình sự"
Của những vị đồng tu
Trong bữa cơm im lặng
Mình "mỉm cười" nửa miệng
Rồi nhìn thoáng mây bay
Nắng vàng trải lên cây
Trên màu xanh của lá
Có trang giấy xinh xinh
Với những dòng thi kệ
Lời thư hay thật hay
Anh Nguyễn Truyền viết lại
Bằng dòng nhạc quê hương
Đời còn nhiều đau thương
Tránh không làm việc ác
Luôn nghĩ đến điều lành
Miệng thở cười tươi mát
Chánh niệm từng sát na
Tâm bình an thanh thản
Nghe tiếng bát trong veo
Ý thơ cũng bay vào
Cùng bước chân thiền Tập.**

Chúc Mừng

**22 tháng 6 năm 2002, tại Thụy Sĩ, Anh Tuấn thành hôn với Ngọc Thùy
29 tháng 6 năm 2002, tại Hòa Lan, Quốc Hoàng hàng thuận với Trâm Anh**

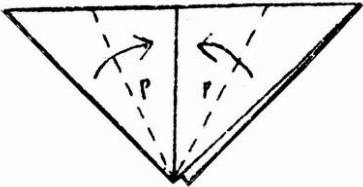
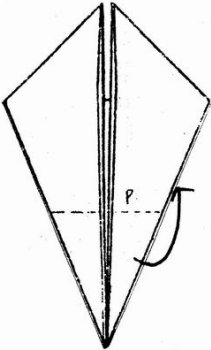
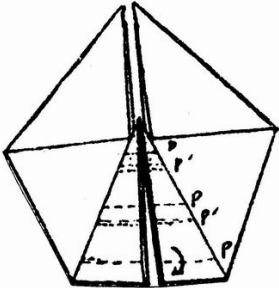
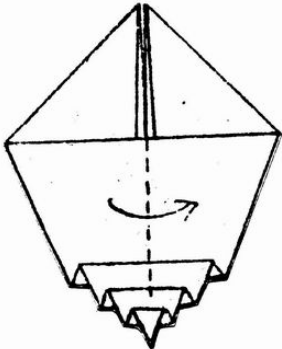
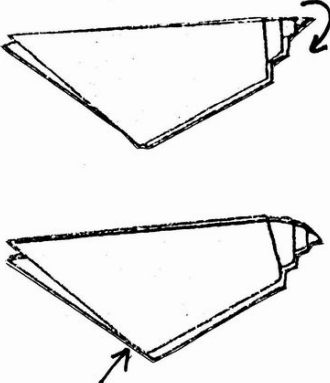
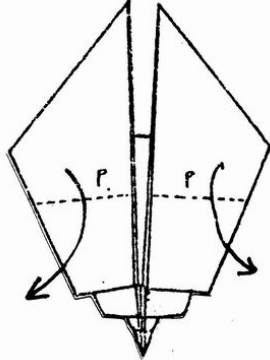
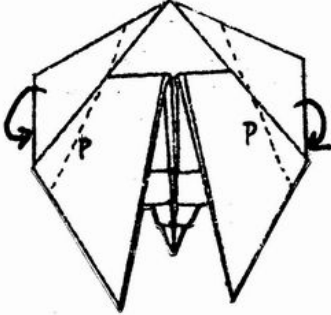
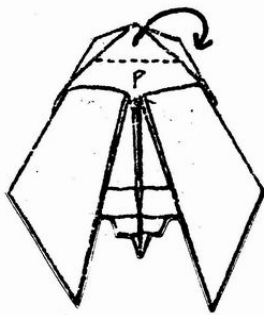
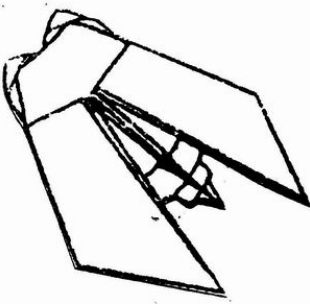
*

**Gia đình huyết thống mừng khi các con duyên thành gia thất
Gia đình tâm linh vui lúc đàn em kết nghĩa trăm năm**

**Sen trắng thương chúc Anh Tuấn*Ngọc Thùy và Quốc Hoàng*Trâm Anh
trọn đời nhìn nhau bằng những ánh mắt yêu thương**

Khéo tay hay làm

Ve Sầu

 <p>H.1 : Xếp đôi giấy vuông theo đường chéo, rồi gấp 2 cánh vào theo P</p>	 <p>H.2 : Lật mặt sau lên rồi gấp lên theo nếp P</p>	 <p>H.3 : Nếp P gấp xuống, nếp P ' gấp lên, cứ 2 nếp lại để 1 khoảng cách sẽ có hình 4</p>
 <p>H.4 : Gấp đôi theo chiều dọc</p>	 <p>H.5 : Mở banh trở lại</p>	 <p>H.6 : Hai bên gấp xuống theo P</p>
 <p>H.7 : Hai bên gấp về mé sau theo P</p>	 <p>H.8 : Đầu gấp về mé sau</p>	 <p>H.9 : Ve hoàn tất.</p>